

Která škola v Česku je nejlepší? Díl 6.

O nejlepší škole rozhoduje **unikátní projekt** společnosti Učení online, regionálního Deníku, České televize a Českého rozhlasu 2. Na pořadí se můžete **podílet i vy**.

Praha – Obě veřejnoprávní média natáčejí ve vybraných základních školách pořady, kde přiblíží svět školy očima žáků i pedagogů. Průvodci jsou sami žáci, jejichž úkolem je představit originálním způsobem svou školu, nahlédnout do oblíbených předmětů a seznámit nás s pedagogickým sborem i školními aktivitami. K tomu, co diváci uvidí, se mohou vyjadřovat na internetových stránkách, navrhnout změny či upravovat postupy konkrétní školy. Hodnocení je dvoufázové, ke školním výstupům se vyjádří odborná porota, následně i diváci a uživatelé internetu. Na konci školního roku 2012 pak bude vyhlášena Nejlepší česká škola, která obdrží ocenění TOP školy v ČR a řadu cen. Projekt se na obrazovkách vysílá pravidelně vždy ve čtvrtek na ČT2 od 15.45 a nyní se v něm objeví základní školy z Jihomoravského kraje. Na svých stránkách je dnes představuje i Deník. Příští týden se podíváme do tří základních škol v Ústeckém kraji.

Škole, která vás nejvíce zaujme, můžete poslat hlas na www.nejlepsiceskaskola.cz. (Stranu připravili: Helena Čtvrtečková, Jiří Ševčík a Petr Turek)

nejlepší česká škola

Milotice: Jsme opravdu nejlepší

Milotice – Historie školy v Miloticích na Hodonínsku sahá až do sedmnáctého století. Ta, která tam stojí v současnosti, se ale dětem otevřela v roce 1960. Do tamní školy chodí na druhý stupeň také žáci z blízkých Vacenovic a Skoronic. Milotická základní škola má i svou mateřinku, jídelnu s vlastní kuchyní, tělocvičnu, venkovní hřiště a zcela naplněnou družinu. V posledních dvou letech prošla modernizací. O vzdělání sto třiasmdesáti žáků se stará šestnáct učitelů a jedna vychovatelka.

Proč by si školáci v Miloticích, Vacenovicích a Skoronicích měli vybrat právě milotickou školu? „Myslím si, že jsme opravdu nejlepší. A pokud ne, tak jsme aspoň dobří. Máme co ukázat. Snažíme se sem dostat tu nejmodernější techniku. Nabízíme kvalitní vzdělávání pro děti a širokou škálu volitelných předmětů. Zúčastňujeme se olympiád v matematice, mluveném projevu a dalších. Některé ze součástí dokonce naši žáci vyhráli. V celorepublikovém Rubikonu skončili v Praze na čtvrtém místě. Navíc je naše škola v klidném prostředí s možností návštěvy různých oblastí v okolí a zámku,“ vyjmenovává pozitiva školy její ředitel Anton Ivánek.



NEJ, NEJ. Ředitel milotické školy Anton Ivánek vyzdvihuje její pozitiva.

Nejmenší žáci si mohou vybrat například národopisný kroužek Rosénku. Sportovně založené děti zase florbalový kroužek, běhy a fotbalisté si zahrají v žákovských kategoriích tamního Agra. Další mají k dispozici kroužek psaní na počítači. Naše bývalá žákyně se v této činnosti dostala až na světový šampionát,“ vyzvedl velký úspěch Simony Fraňkové ředitel školy. Další žáci mohou pilovat angličtinu

a zpěv či prohlubovat své přírodovědné, finanční a ekonomické znalosti.

Specialitou pro žáky šestých tříd je zářijový školní výlet, kde se milotické děti poprvé setkají s novými spolužáky z Vacenovic a Skoronic. „Je to takový poznávací pobyt na chatě v Jestřebicích. Snažíme se, aby se tak stmelil kolektiv,“ dodal ředitel školy.

Milotická škola je také důležitá pro kulturní život v obci. „Pořádáme například sportovní ples, takže naši osmácti navčující polonězu. Navíc v rámci různých projektů spolupracujeme s obcí a mikroregionem Nový dvůr. Deláme různá vystoupení a výstavy,“ upozornil ředitel s tím, že pro školáky z okolních obcí má milotická škola nejlepší dopravní spojení. „Silnice do Vacenovic je málo frekventovaná, takže mohou jezdit do školy také na kole či chodit pěšky. Láká je sem asi blízkost, tradice či kvalita,“ uvedl Ivánek, který je v čele školy třetí rok.

ANKETA: Proč do své školy rádi chodíte?

ZŠ a MŠ Milotice



Vojtěch Půček, 9. třída

Mám to do školy blízko. Mám tady kamarády, všechny tady znám. Navíc hrají i fotbal za Milotice. Taky jsou u nás ve škole pěkná děvčata.



Aneta Nyková, 9. třída

Chodím do školy, abych se něco naučila. Mám tu kamarády, i ty, se kterými nestíhám chodit ven. Nechci chodit jinam, jsem tady zvyklá.



Zdeněk Harca, 9. třída

Už od školky se tady všichni známe. Určitě je lepší být v téhle škole než někde jinde. Taky tady mám spoustu kamarádů.

ZŠ Komenského, Letovice



Anežka Fadrná, 7. třída

Z předmětů mám nejraději tělocvik a zeměpis, protože s rodiči často cestuji. Baví mě třeba i chemie. Jsou tu totiž skvěle vybavené učebny.



Matyáš Bula, 8. třída

Máme něco málo přes rok staré hřiště. Rád sportuju, proto se vždycky těším, když na něj máme vyrazit. Občas tam chodím i po škole.



Barbora Jurková, 9. třída

Naše škola nemá chybu. Výborné předměty, kvalitní výuka, v pohodě učitelé. Vzhled a vybavení budovy je perfektní. Cítím se tu velmi dobře.

Dril není v Letovicích sprosté slovo

Letovice – Základní škola v Letovicích na Blanensku vede Miloš Randula už jedenadvacet let. Z pozice ředitele šéfuje bezmála sedmi stovkám žáků a pětácti učitelům. Sám o sobě říká, že je matematický suchar. Po prvním kole projektu Nejlepší česká škola nevěřil, že svými argumenty porotu zaujal. „Měl jsem pocit, že hledali něco jiného,“ povídá skromně.

Opak byl pravdou. Letovická škola byla zařazena mezi tři nejlepší v Jihomoravském kraji a mezi čtyřadvacet v celé republice. „Snažíme se na žáky vyvíjet mírný tlak, aby měli stále co dělat. Zaměstnané dítě totiž nezlobí,“ s úsměvem tvrdí Randula.

Čím myslíte, že jste porotu zaujali?

Máme špičkově zrekonstruovanou školu a výborně vybavené učebny. Také jsme vydrancovali peníze, kde se dalo. (úsměv) Ale základ je v kvalitě výuky. Navíc vzdělání poskytujeme jak žákům mimořádně nadaným, tak i těm méně šikovným. Napří-



MOUDROST V OPAKOVÁNÍ. Letovická škola je na žáky přísná.

klad máme sedmnáct žáků z bývalé zvláštní školy, které se snažíme zařadit mezi ostatní děti.

V čem se dá říct, že jste velmi úspěšní?

Rozhodně ve vědomostních soutěžích. Například v matematice nebo chemii dosahujeme velmi dobrých výsledků. V loňském roce jsme měli ve

školních kolech více než čtyři sta účastí. Do okresních kol se dostalo osmdesát dětí, do krajských dvanáct.

Jaké pedagogické krédo razíte?

Jsme škola náročná, ale zároveň přívětivá. Naše motto zní: Neústupný v cílech, mírný a shovívavý v metodách a prostředcích. Děti nesmí lelkovat, to je základ. Snažíme se

je motivovat vnitřní cestou, tedy ve smyslu „Já něco dokážu“. Učitelé musí umět žáky zaměstnat a zaujmout.

Jakým způsobem se vám to daří?

Didaktika jednotlivých předmětů se vytvářela staletí a je téměř dokonalá. Nejde začít od konce, to je pohrdání historií a vývojem. Výuku zakládáme na opakování. Dril není sprosté slovo. Když se nenaučím slovíčka, nikdy nebudu dobře mluvit anglicky. Když nepropočítám tisíc příkladů na rovnice, tak se je prostě nezvládnou úspěšně řešit. Učení je jako běžecká lyžařská stopa. Čím víckrát po ní člověk jezdí, tím je tvrdší a rychlejší.

Slavíte s touto metodou úspěchy?

Třeba na takovém boskovickém gymnáziu dobře vědí, že když k nim od nás přijde student, tak tu matematiku sakra dobře ovládá. Zpětná vazba je vesměs pozitivní. Víme, že našim dětem dáváme více než solidní základ do budoucna.

Se školou v Babicích pomáhá i vesnice

Babice nad Svitavou – Na žáky i návštěvníky Základní školy v Babicích nad Svitavou na Brněnsku dýchne domácí atmosféra hned po otevření dveří. A to díky vyskládaným papučím. Je jich tam na koberec víc než třicet párů. Stejně jako děti, které na první stupeň chodí. Škola má pět ročníků, ale jen tři třídy. Podle ředitelky Romany Sklenářkové je to obrovská výhoda. „Jsme škola komunitního, domácího typu. Ve třídách je asi dvanáct dětí. Můžeme se jim tak daleko víc věnovat,“ tvrdí ředitelka.

Učitelský sbor se řídí podle vzdělávacího programu s názvem Otevřeno pro život. „Snažíme se děti kromě vědomostí naučit i praktické věci ze života. Prvníci například zkouší telefonovat na obecní úřad nebo nakupovat v místním obchodě. Naučí se tak lépe komunikovat a třeba i počítat bez papíru,“ říká Sklenářková.

Dětem se tento způsob výuky líbí. Jejich zážitky mohou



JAKO DOMA. Škola v Babicích nad Svitavou sází na praktické znalosti.

lidé najít třeba na internetových stránkách školy. Text na internetu je stylisticky neupravený. Učitelky se totiž snaží vést děti k vlastní tvořivosti. Vydávají třeba školní časopis s názvem Babický školáček, který dostal loni ocenění jako nejlepší časopis základních škol v republice. „Děti ho dělají sami. Píšíou texty a tvoří také obrázky. Necháváme jim volnou ruku. Neopravujeme ani chyby. Zjistili jsme, že třeba dysgrafikům se pak lépe tvoří. Ztrácí

ostých a pomáhá jim to v rozvoji. Na gramatiku pak samozřejmě hledíme v hodinách češtiny,“ tvrdí ředitelka.

Snahu učitelů oceňují i rodiče. „Stojí při nás skoro celá vesnice včetně starosty. Pořádáme různé akce. Zapojují se všechny generace. Od maminek přes babičky, kterým říkáme koláčnice, protože nám vždy napečou výborné věci, až po různé organizace, jako jsou třeba hasiči,“ pochvaluje si Sklenářková. Škola zajišťuje také řadu

kroužků od keramiky přes angličtinu až po hru na hudební nástroje. Kromě toho jsou asi jednou za měsíc větší akce pro všechny zájemce. Ty organizují hlavně rodiče, kteří založili sdružení Babyka. „Na letošní podzim například chystají Reckou miniolympiádu, Martinskou slavnost nebo Remeslný jarmark. Slavíme úspěchy i v celostátních soutěžích. V minulém školním roce jsme dopadli nejlépe například ve Scio testech z matematiky. Náš žák z páté třídy byl nejlepší v kraji,“ dodává Sklenářková.

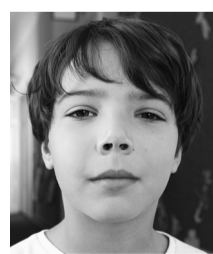
Na ředitelce je vidět, že je pro ni škola druhým domovem. „Práce mě baví. Velkým uznáním je například to, že se k nám žáci vrací i po ukončení docházky. Loňští páťáci, kteří přestoupili na druhý stupeň, si chodí po škole povídat s paní učitelkou. Stále se diví například tomu, že je ve třídě kam přestoupili velký hluk. Byli zvyklí na ticho při práci a nízký počet dětí ve třídě,“ směje se ředitelka.

ZŠ a MŠ Babice nad Svitavou



Jan Dvorský, 1. třída

Mám tady kamarády a moc se mi líbí, že se učíme na koberec, který máme ve třídě. Nejvíce se mi líbilo učit se číst písmenka. Taky mám rád družinu.



Ondřej Málek, 3. třída

Jsem z Kanic, ale do jiné školy bych chodit nechtěl. Tahle je hezká a útulná a máme hodné učitelky. Hodně se tu dozvíme a líbí se mi i školní časopis.



Anna Oherová, 4. třída

Máme tady hodné paní učitelky, spoustu kamarádů a dobré vybavení. Mám ráda výlety a školní olympiády. Moc se mi líbila třeba noc s Andersenem.